

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-160/2025-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Željke Zrilić Ježek članica vijeća te sudskog savjetnika Matije Vurneka, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja NA iz [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj], kojeg zastupa opunomoćenica Zrinka Prlić, odvjetnica u Zagrebu, Kaptol 21, protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Zagreb, Trg žrtava fašizma 3, OIB: 68011638990, radi ostvarivanja prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 25. rujna 2025.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/25-01/459, urbroj: 401-01/14-25-1 od 16. svibnja 2025.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika od 16. svibnja 2025. odbacuje se žalba tužitelja, podnesena zbog nedonošenja rješenja tuženika o zahtjevu tužitelja za pristup informacijama od 16. siječnja 2025., kao nedopuštena.
2. Protiv navedenog rješenja tuženika tužitelj je podnio tužbu u kojoj osporava zakonitost tog rješenja iz svih zakonom propisanih razloga, koje nastavno u tužbi pobliže navodi i obrazlaže. Tužitelj u tužbi iznosi kronologiju događaja i slijed radnji poduzetih u postupku. U bitnom ponavlja razloge već navedene u žalbi, tj. da nije zaprimio odluku u vezi zahtjeva od 16. siječnja 2025. u kojem je tražio pristup pobliže naznačenim informacijama, a niti mu je dostavljena obavijest o produženju roka. Tužitelj u žalbi daje osvrt na primjenu mjerodavnih odredaba Zakona o općem upravnom postupku, kao i Zakona o pravu na pristup informacijama, zaključujući da je u konkretnom slučaju došlo do tzv. "šutnje uprave", a što je dalo osnovu za podnošenje tužbe. Smatra da tuženik nije utvrdio sve činjenice i okolnosti bitne za pravilno rješavanje predmetne upravne stvari. Predlaže ovom Sudu da provede daljnji dokazni postupak, tj. da ga sasluša i izvrši uvid u cjelokupni spis predmeta. Predlaže da ovaj Sud poništi rješenje tuženika od 16. svibnja 2025., naloži tuženiku da nadoknadi

troškove upravnog spora u poblize naznačenom iznosu uz pripadajuću zakonsku zateznu kamatu.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom ostaje kod razloga već navedenih u osporenom rješenju, pri čemu obrazlaže razloge zbog kojih smatra da su tužbeni navodi neosnovani, a osporeno rješenje zakonito. Dodaje razloge zbog kojih u konkretnom slučaju nije bilo potrebno provesti ispitni postupak. Ponavlja i razloge zbog kojih se ovdje uopće ne radi o zahtjevu za pristup informacijama, odnosno o primjeni odredaba Zakona o pravu na pristup informacijama. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije, kao i zahtjev za naknadu troška te potvrdi osporeno rješenje.

4. U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine”, 36/24. – dalje: ZUS), tužitelju je dostavljen tuženikov odgovor na tužbu.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Iz podataka spisa, kao i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je tuženik žalbu tužitelja od 13. svibnja 2025. odbacio kao nedopuštenu. Tužitelj je navedenu žalbu podnio jer o njegovom zahtjevu za pristup informacijama od strane Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa nije donesena odgovarajuća odluka. Iz sadržaja navedenog zahtjeva proizlazi da tužitelj od navedenog tijela javne vlasti traži očitovanje u vezi njegove prijave podnesene dana 16. siječnja 2025., kao i u kojem roku može očekivati službeni odgovor i odluku Povjerenstva, tj. da mu se dostavi odluka, ukoliko je o predmetu riješeno.

7. Tuženik je u osporenom rješenju ocijenio da zahtjev tužitelja ne predstavlja zahtjev za pristup informacijama u smislu odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine”, 25/13., 85/15. i 69/22. – dalje: ZPPI), pozivajući se na odredbe članka 5. stavka 1. i članka 18. stavka 5., kojima se propisuje što se smatra informacijom u smislu tog Zakona, tj. što se ne može smatrati zahtjevom za pristup informacijama.

8. Dalje iz obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je tuženik žalbu tužitelja podnesenu zbog nedonošenja odluke prvostupanjskog tijela u zakonom propisanom roku, odbacio kao nedopuštenu pozivom na odredbu članka 114. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine”, 47/09. i 110/21.).

9. Prema odredbi članka 114. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku, drugostupanjsko tijelo ispitat će je li žalba dopuštena, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe. Ako žalba nije dopuštena, pravodobna ili izjavljena od ovlaštene osobe, odbacit će je rješenjem.

10. Dakle, navedena zakonska odredba nedvojbeno propisuje pravo i obvezu drugostupanjskog tijela, što znači i tuženika da u povodu izjavljene žalbe utvrdi, među ostalim, i je li žalba dopuštena.

11. Tuženik je u povodu tužiteljeve žalbe ocijenio da u zahtjevu traži dostavu informacija, koje uvažavajući sadržaj zahtjeva, nisu informacije u smislu mjerodavnih odredbi ZPPI-a, zbog čega pravilno zaključuje tuženik da u konkretnom slučaju prvostupanjsko tijelo nije ni bilo dužno u zakonom propisanom roku odlučiti o zahtjevu tužitelja, jer se ovdje ni ne primjenjuju odredbe ZPPI-a, tj. jer se ne radi o zahtjevu za pristup informacijama. Stoga je osnovano pozivom na odredbu članka 114. stavak 1. ZUP-a, tuženik žalbu odbacio, utvrdivši da nije dopuštena.

12. Tužbeni navodi tužitelja nisu s uspjehom osporili pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, jer se u bitnom odnose na pravilnost postupanja tuženika, koji je prema ocjeni ovog Suda, osporeno rješenje pravilno donio uz pravilnu primjenu mjerodavnih zakonskih odredbi. Stoga, razlozi navedeni u tužbi kojima tužitelj dovodi

u pitanje pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja u postupku, koji je prethodio donošenju osporenog rješenja, nisu odlučni za donošenje drukčije odluke u ovoj stvari i ocjenu zakonitosti osporenog rješenja.

13. Slijedom navedenog, nije bilo osnove za provođenje dokaznog postupka u vezi prijedloga tužitelja, jer tužitelj u tužbi u bitnom prigovara primjeni mjerodavnog prava, a ne pravilnosti utvrđenog činjeničnog stanja.

14. Stoga je, ovaj Sud ocijenivši da ne postoje razlozi zbog kojih se osporeno rješenje pobija tužbom, a niti postoje razlozi na koje pazi po službenoj dužnosti, na temelju odredbe članka 116. stavka 1. ZUS-a, odlučio kao u točki I. izreke.

15. Kako tužitelj nije uspio u predmetnom upravnom sporu, to je i njegov zahtjev za naknadu troškova upravnog spora valjalo odbio te je na temelju članka 147. ZUS-a odučeno kao u točki II. izreke.

U Zagrebu 25. rujna 2025.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan v.r.